

Fjodor Michajlovič Dostojevskij

PAN PROBAŠTIN

Fjodor Michajlovič Dostojevskij

PAN PROBAŠTIN

VOLVOX GLOBATOR

Fjodor Michajlovič Dostojevskij
PAN PROBAŠTIN

Translation © Alena Morávková, 2006

ISBN 978-80-7511-006-0

Z ruského originálu Господин Прохарчин (F. M. Dostojevskij, Полное собрание сочинений в тридцати томах, том I.),
vydaného nakladatelstvím Nauka, Leningrad, 1972,

přeložila Alena Morávková

Odpovědná redaktorka Iva Majerová

Obálka Klára Kulhánková

E-knihu připravil pureHTML.cz

Vydalo nakladatelství & vydavatelství

VOLVOX GLOBATOR,

Štítného 17, 130 00 Praha 3

www.volvox.cz

jako 39. svazek edice Malá řada, celkově jako 725. publikaci

Vydání první

Praha 2006

Adresa knihkupectví

VOLVOX GLOBATOR:

Štítného 16, 130 00 Praha 3 – Žižkov

Semjon Ivanovič Probaštin, starší slušný člověk, abstinent, bydlel v nejtmašším a nejskromnějším koutku v bytě Ustiňji Fjodorovny. Protože při své nízké hodnotě dostával plat odpovídající jeho služebním schopnostem, bytná od něho nemohla žádat víc než pět rublů nájemného měsíčně. Proslýchalo se, že ji k tomu vedl jistý záměr, ale ať už to bylo jakkoliv, pan Probaštin se jako na zlost všem svým pomlouvačům dokonce stal jejím oblíbencem, ovšem rozumí se v naprosto ušlechtilém a počestném smyslu. Je zapotřebí podotknout, že Ustiňja Fjodorovna, zcela úctyhodná žena kyprých tvarů, která měla zvláštní slabost pro vydatnou stravu a kávu a jen stěží zdolávala půsty, si držela pár podnájemníků, kteří platili až dvakrát tolik než pan Probaštin, ale otvírali si všichni do jednoho huby, a tihle „zlí posměváčci“ se vysmívali jejímu ženskému osudu i sirotčí bezbrannosti, čímž u ní hodně ztráceli, a kdyby neplatili tolik peněz za svá místa, nejenže by je nevzala do podnájmu, ale vůbec by je ve svém bytě netrpěla. Semjon Ivanovič se stal jejím oblíbencem od té doby, co odvezli na Volkovský hřbitov jistého penzistu, vyhozeného ze služby, holdujícího tvrdému alkoholu. Dotyčný, holdující tvrdému alkoholu a vyhozený ze služby, měl sice vyražené oko – podle svých slov utrpěl újmu za statečnost – a byl jednonohý – údajně přišel o nohu rovněž ze statečnosti, nicméně dovedl získat a užívat náklonnosti, již byla Ustiňja Fjodorovna schopna, a pravděpodobně by ještě dlouho žil jako její nejuvěrnější přísluhovač a příživník, kdyby se nakonec neupil tím nejhorším, nejžalostnějším způsobem. To všecko se stalo Na Pískách, kde Ustiňja Fjodorovna měla pouhé tři podnájemníky. Po přestěhování do nového bytu, kde si zřídila větší podnik a přijala asi deset nových podnájemníků, ze starých zůstal všehovšudy jen pan Probaštin.